

givningsarbejdet med samme Syn som jeg, idet det jo er udgaaet, kan jeg sige, af et internationalt Samarbejde, ved et Arbejde mellem forskellige Nationers fornemste sagkyndige paa de her foreliggende Omraader. Det er ikke saa sjældent, at mine Meningsfæller og jeg, baade i og uden for denne Sal, have fremstillet det ønskelige i og Nødvendigheden af, hvis man paa saadanne Omraader, hvor man mener, at det vilde være vanskeligt for de enkelte Lande at komme til at lovgive hver for sig, fordi det, der skal lovgives om, griber ind i de forskellige Landes og de forskellige Befolknings økonomiske Interesser, skal komme til at lovgive paa en for Arbejderne tilfredsstillende Maade, at dette da maa ske efter Overvejelse af de forskellige Lande og mellem de forskellige Landes mest fremragende sagkyndige paa de forskellige Omraader. Det er ikke saa længe siden, at der var et Lovforslag til Behandling i det andet Ting, til Støtte for hvilket der forelaa en Udtalelse fra en international Kongres. Den højtærede Indenrigsminister bemærkede om den Resolution, som var fremkommen til Støtte for dette Lovforslag, at han ikke kunde indse, at denne Resolution væsentlig kunde bidrage til at støtte det foreliggende Lovforslag, idet den var fremstillet paa et internationalt, socialistisk Grundlag, og han mente, at Rigsdagen her ikke kunde tage Hensyn til, ikke kunde lade sig paavirke af, hvad der fremkom andre Steder fra efter saadanne Overvejelser. Men det forekommer mig, at netop dette er Tilfældet med dette Lovforslag, som jo er fremgaaet af internationale Repræsentanters grundige Arbejde gennem mange Aar. At dette foreligger saa kort efter, at den højtærede Minister udtalte denne Erklæring i Landsstinget, forekommer mig at være ret betegnende. Jeg haaber, at den Omstændighed, at dette Lovforslag fremkommer her som Resultat af et internationalt Samarbejde mellem saa mange dygtige Mænd, maa være Bevis for, at et saadant Samarbejde ikke alene kan finde Sted, men ogsaa bør finde Sted paa mangfoldige Omraader, og Bevis for, at det kan finde Sted med virkelig heldbringende Resultat. Selv om jeg og mine Meningsfæller maatte ikke i et og alt ere tilfredsstillede ved det Arbejde, der her foreligger — det vil altid

blive vanskeligt at tilfredsstille alle og særlig dem, som se, efter manges Mening, maatte noget ensidig paa det foreliggende Arbejde, i alt Fald over for det have Interesser i ensidig Retning; det vil naturligvis være vanskeligt for de vedkommende trods al deres Dygtighed, trods al deres Indsigt, trods al deres Kærlighed til den foreliggende Sag at komme til et Resultat, som kan tilfredsstille alle — saa viser dette Lovforslag dog, at der paa denne Maade kan komme til at foreligge et Arbejde, der har, som det ærede Medlem fra Viborg (Klein) udtalte, overordentlig stor Betydning, en Betydning, som sjælden har været større ved noget Lovarbejde, som har foreligget i dette Ting. Jeg er altsaa ogsaa enig med det ærede Medlem fra Viborg i, at det vilde være en stor Opgave for dette Ting at gøre dette Lovforslag færdigt, men selvfølgelig berbr Opgavens Løsning paa, med hvilken Grundighed dette Ting vil gaa frem, og hvilket Arbejde det vil gøre for denne Sags Gennemførelse. Det er nemlig Arbejdet grundig forberedt og sikkert med Dygtighed udarbejdet af dem, der have skrevet det, dem, af hvis Arbejde Resultatet foreligger i dette Lovforslag, men det er dog selvfølgelig ikke saaledes, at Kommissionsen skulde være egentlig lovgivende. Vi Socialister, som saa ofte have fremhævet det heldige i det internationale Samarbejde paa Lovgivningens Omraade, have aldrig nogen Sinde fordristet os til at gaa saa vidt, som de, der have udarbejdet dette Lovforslag, ere gaaede, og som det ærede Ting her ovenover har givet sin Tilslutning til, idet man har ment, at Rigsdagen som saadan burde røre saa lidt ved dette Lovforslag som muligt for ikke at forstyrre den internationale Overensstemmelse mellem de forskellige Landes Lovgivninger, som vilde fremkomme ved, at man vedtog Lovforslaget omtrent i den foreslaaede Skikkelse. Hvorvidt et saadant Vaand paa Rigsdagen er heldigt, er jeg dog i stærk Tvivl om. At man saa hurtigt skulde komme til at anse det for heldigt end sige nødvendigt at stille saa store Fordringer, at lægge et saadant Pres paa den lovgivende Myndighed fra den internationale Lovgivnings Side, havde vi ikke tænkt os. Der er dernæst i Forbindelse hermed blevet sagt, at det var paakønnelsesværdigt, at Landsstinget saa hurtigt er kommen over Bøven.